

то пространство /планината/ и встъпването в другото /социума/, осигурява прехода от едно състояние в друго- от хайдутин в нехайдутин. Извършването на този преход е възможно само под „булото“, което е преграда /пречи/ за разпознаването на участниците- необходимо условие за приобщаването на извънзаконника към социума, но вече с новия му статус.

В този контекст се вписва схващането за воинската същност на хайдушката дружина, чийто членове- хайдутите са МОМЦИ, ЕР-ГЕНИ. Те, след като се осъществят като войни, се завръщат, но не безпрепятствено. Или по- точно, под „булото“ на травестията трябва да преодолеят и последните препятствия към своето завръщане, за да станат законници.

Най- важното от тях са турски аскер и паша. В повечето варианти никой не разпознава сватбата, единствено само „черно арапче“. Този персонаж в известен смисъл е посредник между страните- чрез него се динамизира ситуацията по разпознаване и съответно детравестирането на сватбарите. Пашата иска да повдигне или повдига булото на „булката“, което означава разпознаване, разкриване тайната на преобличането и тя го убива /ограбва/, което семантизира нейното детравестиране. Последното препятствие към завръщането и осъществяване на прехода е преодоляно чрез този подвиг и самоличността на участниците в шествието е възстановена, но вече като нехайдути и законници. И тогава дружината се разжижда, тъй като нейните членове са други.

В случая чрез булото се семиотизира значението познаваемост/непознаваемост в контекста на опозицията свой- чужд.⁴⁰

Динамичното превъпласание хайдушка дружина- сватба /хайдушка сватба/- детравестиране - разжиждане, семантизира прехода между две състояния, който е свързан и с преминаването от едно в друго пространство. Предрешването обезпечава това преминаване. Краят на шествието е винаги в града, в населеното място, в социалното пространство. Убийството на пашата увенчава края на годишния хайдушки цикъл, осъществен е преходът, целта е